

POSUDEK VEDOUČÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: JIRMANOVÁ Kateřina**Obor: Scénografie ALD****Vedoucí písemné diplomové práce: doc. Mgr. Králová Andrea**

Diplomová práce Kateřiny Jirmanové se zabývá přeměnou, deformací a negací lidské siluety pomocí kostýmu. V první teoretické části se autorka pokouší velmi stručně mapovat pohled na tělesnost v evropské historii a krátce se také zmiňuje o vlivu módy na formování lidské siluety. Přes tělo postmoderní se pak dostává k jeho záměrným deformacím díky estetické chirurgii a odtud pak k novodobým ikonám fenoménu popstars.

Samostatná, bohužel velmi krátká kapitola je pak věnována maskování tváře, která je spíše nástinem možností, jak lze toto široké téma nahlížet. Páteří motiv diplomové práce, proměnu těla skrze kostým, demonstruje studentka na několika inspirativních příkladech tvorby spřízněných, s tělem a kostýmem pracujících výtvarníků a kostýmních návrhářů. Bohužel vše se děje v úrovni popisu, bez hlubší sondy do interpretačních přístupů. Tu by si zasloužila zejména podkapitola Negace těla, která je podle mého pro diplomantčinu práci jako přímý zdroj velmi přínosná a zároveň obecně zajímavá, nicméně v tomto případě zůstala pouze nahozená.

Co se týče praktické části, autorka zde představuje své projekty, které jsou s tématem spojeny, a nalézá dvě hlavní linie své tvorby. Jednou jsou pohybové projekty vzniklé ve spolupráci s Hamu jako Pukání, pro něž vytvořila kostýmy, které měly schopnost se v průběhu akce částečně proměňovat (prodlužovat, zvětšovat atd.) nebo inscenace SOMA, kde studentka pracovala s umělými končetinami, které dotvářeli polonahá těla do kompozic složených z jakýchsi tělesných hybridů. Tuto estetizovanou, až minimalistickou linii pak střídá se zcela odlišnou, jak ona sama píše, kabaretní až popovou. Základní osu tvoří spolupráce s kapelou Olats Otesoc, pro kterou průběžně vytváří extravagantní, většinou recyklované koncertní kostýmy vázané vždy na nějaké subtéma a ta ji posléze přivedla k autorskému projektu Pop up show s hercem Petrem Vančurou.

Jedná se o sérii několika krátkých performancí ve veřejném prostoru, vedených určitou formou sebevystavování. Pro tento koncept, do kterého

studentka vstupovala i dramaturgicky, zrealizovala několik masek a kostýmů a zároveň dotvářela interiér či jiný prostor pro akci. Společně s Vančurou se nechávají se inspirovat výše zmiňovaným fenoménem popstars, kýčem, estetickou medicínou a předkládají před diváka vizuálně expresivní obrazy, v nichž pracují s nadsázkou a ironií. Tento v Čechách nepříliš známý druh sebe prezentace by si v textu zasloužil minimálně zasazení do evropského či světového kontextu, stejně jako odkazy na akce podobného typu s eventuálním srovnáním přístupů. V závěru práce pak postrádám důslednější reflexe a zhodnocení výstupů vlastní práce s odkazy na zpětnou vazbu zejména u autorských performancí.

Práci díky přesvědčivosti autorčiných realizací přes veškeré výhrady doporučuji k obhajobě.

Datum: 17.6. 2019

.....
p o d p i s